

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Germanica

Châteillon, Sébastien

[S.l.], 1558

Gravia Qvaedam Dicta, Qvibvs seipsum explorare diligens Christi discipulus queat, et cognoscere, quid super vera & intima vnitione vnici supremiq[ue]; boni studendum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54866](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54866)

GRAVIA QVAE-
DAM DICTA, QVIBVS
seipsum explorare diligens Chri-
sti discipulus queat, et cogno-
scere, quid super vera & in-
tima vnitione vnici su-
premiq; boni studen-
dum sit.

Eus est vnicus, & vni-
tas existit & manat ab
eo solo: nec tamen de
eo: alioquin ea decre-
sceret fieretq; minor.

Vbi sunt duo, quæ vnâ seruari
aut conuenire oporteat, fieri potest
vt inter ea oriatur discordia.

Hæc duo non nisi voluntate dis-
fidere possent, id quod esset summa
causa & occasio omnis dissidij, etiã
in Deo, si duo possent esse in eo.

Nihil enim est, quod dissentionē
pariat inter omnia, quæ dissentire
queant, nisi dissimilitudo volunta-
tum.

Hoc

Hoc vnum (Deus) vult vnum,
estq; omnibus binis contrarium.

Itaq; ergo quicquid etiam crea-
uit ipse, super vnico illo creauit: a-
lioquin ei defuisset ordo.

Præterea nullam potuisset eius
creatio, siue creata res, habere con-
stantiam, propter voluntatem con-
trariam: quemadmodum videlicet
nunc fit: ideoq; eam interire oportuisset.

Ea vnitas metiri, cogitari, tracta-
ri, cognosciue non poterat, nisi dun-
taxat ab vno, et per vnum, idq; inter-
dum in suo contrario,

Contrarium existit ex seipso, sine
culpa aduersarij.

Hinc apertissimè perspici potest,
oportuisse, vt vni & optimo esset ali-
quod obiectum, ex quo illud, quo-
ad eius fieri posset, disceretur.

Id obiectum fuit, & est, omnium
animalium essentia & esse.

Maximè & optimè in rationali, et
per rationale animal, qui Adamus
fuit.

Hic se videndum exhibet omni-
potentia & misericordia, infinitaque
bonitas Supremi, cui nomen est do-
minus.

Ad maiorē insuper cognitionem liberum creauit quod, creauit. Quoniam quod ita liberum fuit, est, & manet, id nihil proprium naturaliter creare aut facere potest. Iam etiam liberū illud nulla in re seipsum conuenientius exerere, aut videndum præbere potest, quàm in suo obiecto.

Qui aliquid, uod liberum est, & esse debet, concludit, propriumque facit: is contra eum facit, qui illud liberum fecit & creauit. Hoc est peccatum.

Peccatum clarissimè cognoscendum est, si id perfectè odisse uelis.

Odiū situm est in contrario, quod uerè nominatur semen Dei, siue imago Dei, quæ libertatem cupit sine intermissione.

Hæc durat & est: & duret necesse est, quādiu Deus, in eo quod ipsa est, & esse ac manere potest. Est enim ab vno, nec vnquam inde se depelli patitur.

Vt ea & citò & ritè instauretur, interponit se vnum illud perfectè, ad omne, quod à seipso diiunctum est, in integrum restituendum.

Hoc

Hoc fieri nõ poterat, nisi in quopiam, quod se disiunctum assimilaret, sed citra omne detrimentum vnitatis.

Id oportuit & necesse fuit, vt seipsum (quatenus vnũ est) & solum vnicum apertissimè declararet, quo libertas in statum suum rediret, quæ tamen nunquam amiserat.

Hinc illud (videlicet Iesus Christus Nazareus) longè liberrimam voluntatem docuit, exercuit, habuit atque vsurpauit.

Hoc non erat eius (quemadmodum ipse testatur) sed illius vnus, à quo id acceperat, vt id per eum patrefieret.

1042.

14. 6

Nec tamen eo priuari poterat, tum propter ius, tum ob perfectionem, quam necesse erat, vt haberet propter libertatem, vt eam optimè (sicuti par erat) declarare posset.

Omniũ in eo perfectissimum fuit integra & omnibus numeris absoluta vnio voluntatis, quæ sibi id non arrogauit, à quo erat ipse vnus: alioquin decessisset vnus.

Nunc extat adhuc (quemadmodum iam indicatum est) liberum illud

lud

quod, quod amittendum non est: alioquin damnum afferret diuinitati, à qua est, & cuius proprium est. Perdidisset enim illa aliquid, quod in nihilum abiisset: & aliquid fuisset, vnde consequi posset, vt totum eodem pacto periret.

Vt igitur id fiat, necesse est, vt secundum exemplar (quod perfectissimum esse propter officium necesse est) fiat, idq; planè ad arbitrium & voluntatem vnus, quod nunquã à seipso discordauit

Hoc est, & vocatur redire ab omni dissidente in vnicum, quod per omnem vitam studendum est. Qui vult, potest: qui id nõ credit, tentet.

Hoc potest & oportet fieri tantum amissione eius, quod vni contrarium est: alioquin non potest. Ea est obsequentia in obsequentia, videlicet integra traditio, perfectum quoddam sacrificium, quod voluntarium est. Breuiter, is Christus est verus Dei filius, primogenitus fratrum, cuius proprium est quicquid pater potest: qui verus ille sequester est, per quem vnicum possis & necessariò debeas ad vnicum, hoc est
ad

ad patrem venire, qui pater. euna
huic rei destinavit.

Si quis huius orationis rationem
consequi nescit, is caret Spiritus te-
stimonio, cuius ipse disciplinam
excludit & repudiat. Si quis eam
intelligit, iudicet. Iudicat autem
Dei spiritus omnia. Si quis eo de-
stituitur & caret, eius culpa est,
quòd de casu sollicitus non est, vt
corrigatur, qui tamen corrigendus
est. Si quis hæc dicet esse acutiora,
sciat maximam sancti Spiritus stul-
tiam (vt ita loquar) acutiorem
esse summa totius mun-
di sapientia.

1. Corin
th. 1. d

*Non esse mirū, si hæc carni acuta videan-
tur. sunt enim divina, de quibus iudicare
caro non potest, ideoq; acuta iudicat. quem-
admodum si noctua neget se posse cernere
claritatem diei, quippe vtens luce noctis:
cuius clarissima pars obscurior est, quàm
obscurissima diei.*

F I N I S.